

The Assessment of the Law of Electronic Commerce Regulation Numbered 6563

6563 Sayılı Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun'a İlişkin Değerlendirme

ABSTRACT

The Law of Electronic Commerce Regulation numbered 6563 has filled an important legal gap by gathering the regulations on commercial communication, liabilities of service provider and intermediary service providers also called Web e-commerce intermediaries, agreements made via electronic communication devices, obligations of informing concerning electronic commerce. The Law which entered into force on May 1st, 2015, describes parties to electronic commerce and lays down their rights and responsibilities. In this article, the legal description of the actors engaging in electronic commerce by the Law numbered 6563, obligations laid down by the Law for these actors, especially the obligation of protection of personal data, are assessed.

KEYWORDS:

Electronic commerce, the law numbered 6563, shopping website, service provider, intermediary service provider

ÖZET

6563 Sayılı Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ticari iletişimi, hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcıların sorumluluklarını, elektronik iletişim araçları ile yapılan sözleşmeleri, elektronik ticarete ilişkin bilgi verme yükümlülüklerini ve uygulanacak yaptırımları tek bir çatı altında toplamış ve bu alandaki önemli bir yasa boşluğunu gidermiştir. 01.05.2015 itibariyle yürürlüğe giren Kanun, elektronik ticaretin taraflarını tanımlamış, hak ve yükümlülüklerini ayrıntılı olarak düzenlemiştir. Bu makalede elektronik ticaret faaliyetlerinde bulunan aktörlerin 6563 sayılı Kanun'da nasıl tanımlandıkları, Kanun'un bu aktörler bakımından getirdiği önemli yükümlülükler ve özel olarak kişisel verilerin korunması yükümlülüğü incelenmektedir.

ANAHTAR KELİMELER:

Elektronik ticaret, 6563 sayılı Kanun, alışveriş siteleri, hizmet sağlayıcı, aracı hizmet sağlayıcı

1. INTRODUCTION

BY DEVELOPMENT OF INFORMATION TECHNOLOGY, the new notions related to many areas of law such as internet, access, content provider and service provider have emerged; those new notions caused the emergence of new issues, which cannot be solved by old law system and legislation and does not resemble previous problems. In order to find a solution for these new issues, in recent years, the related specialist commissions of Turkish Grand National Assembly have conducted a set of works. Accordingly, even though there has been some amendment to the Turkish law, which have fairly concerned information sector, until recently, there were not any specific law in Turkish legislation regulating the subjects of electronic commerce in detail and giving an opportunity to make some commercial transactions through internet environment such as production, presentation, sale, insurance, distribution and paying prices of goods and services. By the Law of Electronic Commerce Regulation numbered 6563 (“**the Law**” or “**the Law numbered 6563**”) which was accepted on October 23rd, 2014 and entered into force on May 1st, 2015, some regulations concerning electronic commerce have been laid down. The Law numbered 6563 gathers the regulations on commercial communication, liabilities of service provider and intermediary service providers (hereinafter “**ISPs**”), agreements made via electronic communication devices, obligations to inform concerning electronic commerce and applicable sanctions under a single roof. Thus, the necessity to apply some different codes which generally are not directly related to electronic commerce has been ended¹.

In the first part of this article, it will be probed how the Law numbered 6563 describes the actors which are engaged in electronic commerce. In the second part of this article, the important obligations laid down by the Law for these actors will be mentioned. Due to having great importance both for personal rights and also for information technology law, the obligations of protection of personal data will be examined under a different heading at the last part. Furthermore, in this article, the matters that should be considered by ISPs supplying electronic platform for others’ commercial activities in scope of the Law numbered 6563, when the membership or usage agreements are drafted to be made with service providers or purchasers who take advantage of the platforms in practice will also be discussed.

1. GİRİŞ

BİLGİ TEKNOLOJİLERİNİN GELİŞMESİYLE BİRLİKTE erişim sağlayıcı, içerik sağlayıcı, hizmet sağlayıcı gibi hukukun pek çok alanını ilgilendiren yeni kavramlar ortaya çıkmış; bu yeni kavramlar, eski hukuk sistemi ve mevzuatla çözümlenemeyen, öncekilerle benzeşmeyen yeni sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Mal ve hizmetlerin üretimi, tanıtımı, satışı, sigortalanması, dağıtımı ve bedellerinin ödenmesi gibi ticari işlemlerin internet ortamında gerçekleştirilmesine olanak sağlayan elektronik ticaret özellikle öne çıkmaktadır. Yeni ortaya çıkan bu sorunlara çözüm bulmak amacıyla, son yıllarda TBMM’nin ilgili ihtisas komisyonlarınınca bir takım çalışmalar yürütülmektedir. Bu doğrultuda bilişim sektörünü yakından ilgilendiren bazı kanun değişiklikleri yapılmış ise de, mevzuatımızda yakın tarihe kadar elektronik ticaret konusunda özel ve detaylı düzenlemeler içeren bir kanun bulunmamaktaydı. 23.10.2014 tarihinde kabul edilen ve 01.05.2015 tarihinde yürürlüğe giren 6563 Sayılı Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun (“**6563 sayılı Kanun**” veya “**Kanun**”) ile elektronik ticarete ilişkin ayrıntılı düzenlemeler ortaya konmuştur. 6563 sayılı Kanun; ticari iletişimi, hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcıların sorumluluklarını, elektronik iletişim araçları ile yapılan sözleşmeleri, elektronik ticarete ilişkin bilgi verme yükümlülüklerini ve uygulanacak yaptırımları tek bir çatı altında toplamış, bu sayede elektronik ticaret ile çoğu zaman doğrudan ilişkisi olmayan pek çok farklı kanunun uygulanma gereğini ortadan kaldırmıştır¹.

Çalışmamızın ilk bölümünde elektronik ticaret faaliyetlerinde bulunan aktörlerin 6563 sayılı Kanun’da nasıl tanımlandıklarına, ikinci bölümde ise Kanun’un bu aktörler bakımından getirdiği önemli yükümlülükler değerlendirilecektir. Gerek kişilik hakları bakımından, gerekse bilişim hukuku alanında büyük önem arz etmesi nedeniyle, kişisel verilerin korunması yükümlülüğü ayrı bir başlık altında, makalemizin son bölümünde incelenecektir. Çalışmamızda ayrıca, 6563 sayılı Kanun kapsamında başkalarına ait ticari faaliyetlere elektronik platform sağlayan aracı hizmet sağlayıcıların, uygulamada platformdan yararlanan hizmet sağlayıcılar ve alıcılar ile yaptıkları üyelik veya kullanım sözleşmelerini hazırlarken göz önünde bulundurmaları gereken hususlara da yer geldikçe değinilecektir.

2. THE PARTIES OF ELECTRONIC COMMERCE DESCRIBED IN THE LAW NUMBERED 6563

In electronic commerce, when making a classification based on parties, it is possible to mention three different actors, according to the scope of the Law numbered 6563: service providers, purchasers and ISPs.

2.1. Service Providers

In the article 2 of the Law, under the heading of “Definitions”, service providers are defined as the real or legal persons engaging in electronic commerce activities. If necessary to make this definition objectified, the real or legal persons who provide goods and/or services on shopping websites which are frequently used by costumers in daily life can be accepted as service providers. It must be indicated that, it looks like the Law intends to signify the “seller” of goods and/or services by using the term service provider.

2. ELEKTRONİK TİCARETİN 6563 SAYILI KANUN'DA TANIMLANAN TARAFLARI

Elektronik ticarete tarafları esas alan bir sınıflandırma yapıldığında, 6563 sayılı Kanun kapsamında, üç ayrı aktörden bahsetmek mümkündür. Bunlar hizmet sağlayıcılar, alıcılar ve ara hizmet sağlayıcılarıdır.

2.1. Hizmet Sağlayıcılar

Hizmet sağlayıcılar, Kanun'un “Tanımlar” başlıklı 2. maddesinde elektronik ticaret faaliyetinde bulunan gerçek ya da tüzel kişiler olarak tanımlanmıştır. Bu tanımlı somutlaştırmak gerekirse, gündelik hayatta tüketiciler tarafından sıkça kullanılan online alışveriş siteleriyle mal ve/veya hizmet sunan gerçek veya tüzel kişiler hizmet sağlayıcı olarak kabul edilirler. Belirtmek gerekir ki, Kanun'da belirtilen hizmet sağlayıcı ifadesiyle mal ve/veya hizmet “satıcı”larının kastedildiği anlaşılmaktadır.

2.2. Purchasers

Purchasers mentioned in many articles of the Law are not specifically defined in the Article 2. However, when the relevant articles are examined, it can be found out that the law maker means that purchasers are the persons who benefit from services provided by the service providers in electronic platforms. Furthermore, the issue of uncertainty of purchasers' obligations and/or liabilities in scope of their e-commerce activities is one of the subjects that the Law does not regulate. As a consequence, no sanction is laid down for purchasers in the Law. The interpretation of applying the legislation having general provisions such as Code of Obligations and Commercial Code for determining the applicable rules for purchasers will be an appropriate interpretation in this context. Having said that, there is no doubt about that the provisions related to costumers in the Law of Consumer Protection numbered 6502 and the Regulation on Distance Contracts, published on the Official Gazette numbered 27866, dated March 6th, 2011, can be applicable to the purchaser mentioned in the Law numbered 6563.

2.3. Intermediary Service Providers

ISPs are one of the electronic commerce actors defined in the Law. In the Law, ISPs are defined as the persons who provide electronic platform for others to do financial and commercial activities. In other words, the persons who bring service providers and purchasers together in an electronic platform. In this direction, the real or legal persons who establish e-commerce websites which provide electronic environment for service providers and purchasers are the ISPs. Web e-commerce intermediaries or ISPs connect buyers and suppliers and enable Internet transactions between them.

2.2. Alıcılar

Kanun'un birçok maddesinde bahsi geçen alıcılar, Kanun'un 2. maddesinde özel olarak tanımlanmamış ise de, ilgili maddeler incelendiğinde, kanun koyucunun, hizmet sağlayıcılar tarafından elektronik ortamda sunulan hizmetten faydalanan kişileri ifade ettiği anlaşılmaktadır. Ayrıca, Kanun'da alıcıların e-ticaret faaliyetleri kapsamında sorumluluklarının ve/veya yükümlülüklerinin ne olacağı hususu da Kanun'un düzenlemediği konular arasında yer almaktadır. Bunun sonucu olacak ki, Kanun'la alıcılar için herhangi bir yaptırım da öngörülmemiştir. Alıcılar bakımından uygulanacak kuralların Borçlar Kanunu ya da Ticaret Kanunu gibi genel hükümler içeren mevzuatla belirleneceği yorumu, bu bağlamda yerinde bir yorum olacaktır. Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, 6502 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ve 06.03.2011 tarih ve 27866 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Mesafeli Sözleşmelere Dair Yönetmelik'in tüketiciler bakımından öngördüğü hükümlerin, 6563 sayılı Kanun'da bahsi geçen alıcılar bakımından da uygulama alanı bulacağına şüphe yoktur.

2.3. Aracı Hizmet Sağlayıcılar

Kanun'da tanımlanan bir diğer elektronik ticaret aktörü, aracı hizmet sağlayıcıdır. Aracı hizmet sağlayıcılar, Kanun'da, başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına elektronik ortam sağlayan, diğer bir ifadeyle hizmet sağlayıcılar ile alıcıları bir elektronik platformda buluşturan kişiler olarak tanımlanmıştır. Bu doğrultuda, hizmet sağlayıcılar ve alıcılara elektronik ortam sağlayan e-ticaret sitelerini oluşturan gerçek veya tüzel kişiler aracı hizmet sağlayıcıdır.

FOOTNOTE DİPNOT

1 In Turkish legislation, before the application of the Law numbered 6563, the Laws which are partially related to e-commerce according to their scope are those: (a) The Law of Consumer Protection numbered 6502 (b) The Regulation on Distance Contracts, published on the Official Gazette numbered 27866, dated 06.03.2011 (c) The Law

on Regulation of Publications Made on Internet Environment and Combating Crimes Committed via Such Publications numbered 5651 (d) The Regulation on procedures and principles regarding Regulation of Publications Made on Internet Environment, published on the Official Gazette numbered 26716, dated November 30th, 2007 (f) The Law on

Electronic Communications numbered 5809 (g) The Law on Electronic Signature numbered 5070.

2 According to provisional article 1 of the Law; Before the date of entering into force of the Law, the paragraph 1 of article 6 shall not be applied for data bases established in order to send commercial electronic messages by getting approval.

3. IMPORTANT OBLIGATIONS PRESCRIBED BY THE LAW

The Turkish Code of Obligations is surely a guideline for both the conclusion of the contract through electronic devices and its time of conclusion. Again, the intentions of the parties should also be interpreted according to general law provisions. Additionally, the Law no.6563 stipulates service providers and ISPs to fulfill some obligations during such services provided in an electronic environment. The most important ones of such obligations are stated in the subheadings below.

3.1. The Obligation to Inform

In an electronic environment, the purchaser who wants to receive the service would like to get information about the service provider and the qualifications of the service easily as can be in a physical environment. Hence, the purchaser will have a contractual relationship beyond making any fault under law of obligations. So, by considering this requirement, the law maker regulates the obligations of submitting information concerning agreement and service subject to agreement before making the agreement, defined as the obligations to inform in the article 3 of the Law. According to the relevant article, before making an agreement via electronic media, service providers have to submit their easily accessible and current introductory information; and information regarding technical steps to be followed to make such agreement; and information concerning whether the agreement will be undisclosed or not, and whether and how long the agreement will be accessible for purchaser after the agreement is made. However, there is a contradiction between this provision which states obligation to inform about whether the agreement will be undisclosed and paragraph 4 of the same article. This is because of according to the paragraph 4, service providers have to provide opportunity for purchasers to hide the agreement's provisions and standardized terms of agreement instead

3. KANUN'UN ÖNGÖRDÜĞÜ ÖNEMLİ YÜKÜMLÜLÜKLER

Elektronik ticaret kapsamında sunulan hizmete ilişkin olarak, elektronik araçlarla yapılan sözleşmelerin kurulması ve kurulma zamanı şüphesiz ki Borçlar Kanunu hükümlerine göre tayin edilecektir. Yine tarafların iradeleri de genel hukuk ilkelerine göre yorumlanacaktır. Bununla birlikte 6563 sayılı Kanun, elektronik ortamda sunulan bu hizmet esnasında, hizmet sağlayıcılara ve aracı hizmet sağlayıcılara bazı yükümlülükler getirmiştir. Aşağıda yer alan alt başlıklarda bu yükümlülüklerden en önemlilerine değinilecektir.

3.1. Bilgi Verme Yükümlülüğü

Tabiidir ki, elektronik ortamda hizmet almak isteyen alıcı, hizmet sağlayıcının, fiziksel ortamda rahatça ulaşabileceği veya temin edebileceği bilgilerine ve hizmetin niteliğine elektronik ortamda da ulaşmak ister. Böylece alıcı, borçlar hukuku anlamında hataya düşmekten uzaklaşarak sözleşme ilişkisi kuracaktır. İşte kanun koyucu bu ihtiyacı göz önünde bulundurarak, sözleşmeye ve sözleşme konusu hizmete ilişkin bilgileri sözleşme yapılmasından önce sunma yükümlülüğünü, Kanun'un 3. maddesinde düzenlemiştir. İlgili maddeye göre hizmet sağlayıcılar, elektronik iletişim araçlarıyla bir sözleşmenin yapılmasından önce, kolay ulaşılabilir ve güncel olarak tanıtıcı bilgilerini, söz konusu sözleşmenin kurulabilmesi için izlenecek teknik adımlara ilişkin bilgileri ve sözleşmenin kurulmasından sonra, sözleşmenin saklanıp saklanmayacağı ile alıcı tarafından erişiminin mümkün olup olmayacağı ve ne süreyle mümkün olacağına ilişkin bilgileri alıcıya sunmak zorundadır. Ne var ki, sözleşmenin saklanıp saklanmayacağına alıcıya bildirilmesi gerektiğini ifade eden bu hüküm ile aynı maddenin 4. fıkrası çelişkili durmaktadır. Çünkü 4. fıkraya göre hizmet sağlayıcı, sözleşmenin saklanıp saklanmayacağını alıcıya bildirmekten ziyade sözleşme hükümlerinin ve genel işlem şartlarının alıcı tarafından saklanmasına imkân sağlamak zorundadır.

FOOTNOTE DİPNOT

1 Türk mevzuatında, 6563 sayılı Kanun öncesinde kapsamı itibarıyla kısmen e-ticaret konusuyla ilgili olan mevzuat şunlardır: (a) 6502 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun, (b) 06.03.2011 tarih ve 27866 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Mesafeli Sözleşmelere Dair Yönetmelik, (c) 5651 Sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi

Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun, (d) 30.11.2007 tarih ve 26716 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesine Dair Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, (f) 5809 Sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu, (g) 5070 Sayılı Elektronik İmza Kanunu.

2 Kanun'da yer alan Gecici Madde 1 uyarınca; Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce, ticari elektronik ileti gönderilmesi amacıyla onay alınarak oluşturulmuş olan veri tabanları hakkında 6. maddenin birinci fıkrası uygulanmaz.

of informing them whether the agreement will be disclosed or not. Although, having same provision with article 5 of the Regulation on Distance Contracts which lays down obligation of preliminary informing will generate a discussion for whether article 3 of the Law repeals obligation of preliminary informing, it is obvious that article 3 of the Law have an equivalent regulation with obligation of preliminary informing. It must be noted that, benefiting from the services provided through internet have become a part of our daily life. In this respect, it has a great importance for service providers to perform such obligation and inform purchasers before making an agreement with them. The obligation to inform laid down by article 3 of the Law is not arranged only for sale-purchase relationship in electronic platforms but also for any services relationship that can be made in an electronic platform.

It should be underlined that concerning agreements made in an electronic environment, according to paragraph 3 of article 3 of the Law, if the parties of an agreement are not customer, they may agree otherwise above mentioned provisions (except paragraph 4 of the article). So, service providers may be released from the obligation to inform in case of that the parties are counted as traders for the agreement. Another provision that cannot be otherwise agreed is that the obligation to inform is not applicable for the agreements made solely via electronic mail or similar individual communication media.

Under the Law numbered 6563, the sanctions to be applied to the e-commerce actors are also regulated and so according to the paragraph 1 of article 12 of the Law, under the heading of "Penal Provisions", failing to perform such obligation to inform causes application of a sanction of administrative fine. In this regard, the service providers who fail to perform the obligation to inform have to pay an amount between thousand Turkish liras and five thousand Turkish liras as administrative fine.

3.2. The Obligations Regarding Purchase Order

Previous stage of making agreement is different from that of ordering online. Thus, unlike the provisions of the Law stated above concerning previous stage of making an agreement, article 4 of the Law regulates service providers' obligations during the stage of ordering by purchaser.

According to paragraph 1 of the relevant article, service providers ensure that purchaser can clearly see the

Kanun'un 3. maddesinin, Mesafeli Sözleşmelere Dair Yönetmelik'in 5. maddesinde belirtilen ön bilgilendirme yükümlülüğüne ilişkin düzenlemeyi ilga edip etmediği tartışma konusu olsa da, maddede ön bilgilendirme yükümlülüğü ile eşdeğer bir düzenlemenin işlendiği açıktır. Belirtmek gerekir ki, internet aracılığıyla sunulan hizmetlerden yararlanma günümüz yaşantısının bir parçası olmuştur. Bu açıdan değerlendirildiğinde, hizmet sunucuların belirtilen yükümlülüğü yerine getirmesi ve alıcıları sözleşme öncesi bilgilendirmesi büyük önem arz etmektedir. Kanun'un 3. maddesinde düzenlenen bilgi verme yükümlülüğü, sadece elektronik platformlarda yapılan alım-satım ilişkileri bakımından değil, sunumu söz konusu olabilecek her türlü hizmet ilişkisi bakımından öngörülmüştür.

Önemle belirtmek gerekir ki, elektronik ortamda yapılacak sözleşmelere ilişkin olarak, Kanun'un 3. maddesinin 3. fıkrası uyarınca, tarafların tüketici olmadıkları hallerde, yukarıda bahsi geçen (4. fıkra hariç) hükümlerin aksi kararlaştırılabilecek ve böylece hizmet sağlayıcılar tarafların söz konusu sözleşme için tacir sıfatını haiz oldukları ilişkilerde bilgi verme yükümlülüğünden kurtulabileceklerdir. Aksi kararlaştırılmayacak bir diğer husus ise, söz konusu bilgi verme yükümlülüklerinin, münhasıran elektronik posta yoluyla veya benzeri bireysel iletişim araçlarıyla yapılan sözleşmelere uygulanamayacağıdır.

6563 sayılı Kanun ile e-ticaret aktörlerine uygulanacak yaptırımlar da düzenlenmiş olup, 'cezai hükümler' başlıklı 12. maddenin 1. fıkrasına göre, söz konusu bilgi verme yükümlülüğünün yerine getirilmemesi, idari para cezası yaptırımının uygulanmasına neden olacaktır. Bu bağlamda, bilgi verme yükümlülüğünü yerine getirmeyen hizmet sağlayıcı, bin Türk lirasından beş bin Türk lirasına kadar idari para cezası ödeyecektir.

3.2. Sipariş İlişkin Yükümlülükler

Sözleşmenin yapılmasından önceki aşama ile sipariş verilmesi aşaması farklılık göstermektedir. Bu yüzden, yukarıda belirtilen sözleşme yapılmasından önceki aşamaya ilişkin Kanun hükümlerinden farklı olarak, Kanun'un 4. maddesinde sipariş verilmesi aşamasında hizmet sağlayıcının yükümlülüklerinin ne olacağı düzenlenmiştir.

İlgili maddenin 1. fıkrası uyarınca, hizmet sağlayıcı, alıcının siparişi onaylamasından ve ödeme bilgilerini girmesinden önce ödeyeceği toplam miktarı ve sözleşmenin şartlarını açıkça görebilmesini sağlamalıdır. Yine hizmet

terms of the agreement and total payment amount before confirming the order and entering their payment information. Once again, service providers shall instantly certify the ordering by purchaser as received. The last clause of paragraph 1 of same article stipulates that an order confirmation and confirmation of the receipt shall be counted as done when the parties possibly can reach such declarations.

Paragraph 2 of the article 4 of the Law does not state an obligation to inform, but it states an obligation of performance regulated for service providers. According to that, service providers should provide effective and accessible devices for purchasers to determine and fix data entering errors before giving an order. It should be again noted that, in agreements made in an electronic environment, according to paragraph 3 of article 4 of the Law, if the parties of an agreement are not costumer, then they may agree otherwise abovementioned obligations regarding order (except the obligation of confirmation that order is received). Another regulation came up with article 4 is that the obligations regarding order are not applicable for the agreements made solely via electronic mail or similar individual communication media.

Failing to perform such obligations, like failing to perform the obligation to inform, brings forth the administrative sanctions. According to article 12 of the Law, the service providers who do not provide opportunity for purchasers to clearly see the terms of agreement including total amount payable at the stage of confirming an order and before entering their payment information, shall be fined to pay an amount from one thousand Turkish Lira to five thousand Turkish Lira. Once again, if service providers do not confirm that they receive an order or do not provide effective and accessible devices for purchasers to determine and fix data entering errors before ordering, they shall pay an administrative fine in the amount from one thousand Turkish Lira to ten thousand Turkish Lira.

3.3. The Obligations for Commercial Electronic Messages

As it is known, commercial electronic messages have a major importance on advertising and marketing sector. Messages and e-mails concerning goods and services, special offers and gifts are sent by service providers. When considering the frequency of those messages and e-mails for advertising purposes, which are received by

sağlayıcı, alıcının vermiş olduğu siparişi aldığı derhal teyit etmelidir. Söz konusu maddenin 1. fıkrasının son bendinde ise, sipariş ve sipariş alındığının teyidinin, tarafların söz konusu beyanlara ulaşmasının mümkün olduğu anda gerçekleşmiş sayılacağı belirtilmiştir.

Kanun'un 4. maddesinin 2. fıkrasında ise, bir bildirim yükümlülüğünden değil, hizmet sağlayıcıya getirilmiş bir ifa yükümlülüğünden söz edilmektedir. Buna göre, hizmet sağlayıcı, veri giriş hatalarını belirleyebilmek ve düzeltebilmek için alıcıya, sipariş verilmeden önce etkili ve erişilebilir araçlar sunmalıdır.

Yine belirtmek gerekir ki, elektronik ortamda yapılacak sözleşmelerde, Kanun'un 4. maddesinin 3. fıkrası uyarınca, tarafların tüketici olmadığı durumlarda, yukarıda bahsi geçen siparişe ilişkin (sipariş alındığının teyidi hariç) yükümlülüklerin aksi kararlaştırılabilecektir. 4. madde ile getirilen bir diğer düzenleme ise, siparişe ilişkin yükümlülüklerin, münhasıran elektronik posta yoluyla veya benzeri bireysel iletişim araçlarıyla yapılan sözleşmelere uygulanamayacağıdır.

Siparişe ilişkin belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi, bilgi verme yükümlülüğünün yerine getirilmemesi gibi idari yaptırımların doğmasına sebep olacaktır. Kanun'un 12. maddesi uyarınca, sipariş onaylanması aşamasında ve ödeme bilgilerinin girilmesinden önce, ödeyeceği bedel de dâhil olmak üzere, sözleşme şartlarının alıcı tarafından açıkça görülmesini sağlamayan hizmet sağlayıcılara, bin Türk lirasından beş bin Türk lirasına kadar idari para cezası verilecektir. Yine, hizmet sağlayıcı, sipariş alındığını teyit etmez ya da sipariş verilmeden önce, veri giriş hatalarını belirleyebilmek ve düzeltebilmek için alıcıya etkili ve erişilebilir teknik araçlar sunmaz ise bin Türk lirasından on bin Türk lirasına kadar idari para cezası ödeyecektir.

3.3. Ticari Elektronik İletilere İlişkin Yükümlülükler

Bilindiği gibi, çağımız reklamcılık ve pazarlama anlayışında elektronik iletiler büyük önem arz etmektedir. Hizmet sağlayıcılar tarafından ürünlere, hizmetlere, promosyonlara ve hediyelere ilişkin mesaj ve e-postalar sıklıkla gönderilmektedir. Tüketiciler tarafından alınan reklam amaçlı mesaj ve e-postaların sıklığı göz önüne alındığında, 6563 sayılı Kanun'un ticari elektronik iletilere ilişkin düzenlemelerin, tüketiciler tarafından memnuniyetle karşılanacağı açıktır. Nitekim Kanun, bu iletilerin gönderilmesini ve içeriğini, ileride açıklanacak

customers, it is apparent that the regulations of the Law numbered 6563 relating to commercial electronic messages will be gladly welcomed by costumers. Indeed, the Law indicates some conditions which are stated afterwards in this article, for sending such messages and its contents. Furthermore the Law grants purchasers the right to refuse receiving such messages.

The regulations related to the matter of commercial electronic messages take place in article 6, 7 and 8 of the Law; according to article 6, the electronic messages which include marketing or advertisement cannot be sent to the recipients through the use of automated calling systems without human intervention, facsimile machines (fax) or electronic mail without the prior written consent of the recipients. Pursuant to the Law, this consent can be got-

şartlara bağlamış ve alıcılara bu iletileri almayı reddetme hakkı tanımıştır.

Ticari elektronik ileti konusuna ilişkin düzenlemelere, Kanun'un 6. 7. ve 8. maddelerinde yer verilmiştir. 6. maddede uyarınca, ticari elektronik iletilerin, alıcılara, ancak önceden onayları alınmak kaydıyla gönderilebileceği belirtilmiştir. Kanun'a göre bu onay, yazılı olarak veya her türlü elektronik iletişim araçlarıyla alınabilir². Belirtmek gerekir ki; Kanun, kendisiyle iletişime geçilmesi amacıyla alıcının iletişim bilgilerini vermesi halinde, temin edilen mal veya hizmetlere ilişkin değişiklik, kullanım ve bakıma yönelik ticari elektronik iletiler için ayrıca onay alınmasını gerekli görmemiştir. Kanun ayrıca, esnaf ve tacirlerin kendilerine gelen reklam amaçlı elektronik iletilerden haberdar olabilmelerinin ticari hayatın bir

ten in a written format or via all kinds of electronic media². It should also be noted that the Law does not find an extra approval necessary for commercial electronic messages aimed at informing about changes, usage and maintenance of provided goods or services, in case of that purchasers give their contact information for the purpose of service providers' getting in touch with them. Furthermore, the Law regulates that it is not necessary to get any approval of artisans and traders for sending commercial electronic messages, because of the fact that being informed about commercial electronic messages with advertising purposes is the nature of commercial life for artisans and traders.

Article 7 of the Law rules that the content of commercial electronic messages should be appropriate for the consent of purchaser. Furthermore, in such messages, the introductory information about the service provider and contact information such as telephone number, fax number, short message number and electronic mail address according to sort of communications should be provided. Additionally, this introductory information should be attached on such messages so that purchasers can be informed about the content of the message and the sender before opening the message.

Article 8 of the Law rules that purchaser may refuse to get any commercial electronic messages at any time without being have to provide any reason. Thus, the article intends to express that giving approval to receive such messages once does not mean that purchasers have to accept getting all messages. Besides, service providers are obliged to provide purchasers to unsubscribe easily and free of charge by electronic media or submit necessary information about this matter in their messages. Service providers have to stop sending electronic messages to purchaser in three business days after receiving the request to unsubscribe.

In article 12 of the Law, the sanctions of acting against to the obligations for commercial electronic messages have been regulated and according to this, service providers have to pay an administrative fine ranging from one thousand Turkish Lira to five thousand Turkish Lira if they send commercial electronic messages without getting any approval or having an inappropriate content that is not what the purchaser is approved for. Similarly, it is regulated that in case of not having introductory information of services provided or information regarding subject and purpose of message and if message is sent on

gereği olduğu gerekçesiyle, esnaf ve tacirlere, bunlardan önceden onay alınmasına gerek olmaksızın, ticari elektronik ileti gönderilebileceğini düzenlemiştir.

Kanun'un 7. maddesi ticari elektronik iletinin içeriğinin, alıcıdan alınan onaya uygun olması gerektiğini hükme bağlamıştır. Ayrıca, iletide, hizmet sağlayıcının tanınmasını sağlayan bilgiler ile haberleşmenin türüne bağlı olarak telefon numarası, faks numarası, kısa mesaj numarası ve elektronik posta adresi gibi erişilebilir durumdaki iletişim bilgileri de yer almalıdır. Ek olarak, iletinin tanınabilmesini sağlayan bilgiler iletiye eklenmeli ve böylece alıcı iletiyi açıp okumadan önce içeriği ve kim tarafından gönderildiği hakkında bilgi edinebilmelidir.

Ticari elektronik iletiye ilişkin son olarak; Kanun'un 8. maddesi ile alıcıların diledikleri zaman, hiçbir gerekçe belirtmeksizin ticari elektronik iletileri almayı reddedebileceği hüküm altına alınmıştır. Böylece bir defa onay veren alıcının, onaydan sonra her iletiyi kabul etmek zorunda olmadığı ifade edilmiştir. Ayrıca, hizmet sağlayıcı, bu ret bildirimini elektronik iletişim araçlarıyla kolay ve ücretsiz olarak iletilmesini sağlamakla ve gönderdiği iletide buna ilişkin gerekli bilgileri sunmakla yükümlü kılınmıştır. Hizmet sağlayıcının, ret talebinin kendisine ulaşmasından sonra üç iş günü içinde alıcıya elektronik ileti göndermeyi durdurması gerekmektedir.

Kanun'un 12. maddesinde ticari elektronik iletilere ilişkin yükümlülükler aykırı hareket etmenin yaptırımını düzenlenmiş, buna göre, önceden onay alınmadan veya onay alınan ancak onaya uygun olmayan içeriğe sahip olan ticari elektronik ileti gönderilmesi halinde hizmet sağlayıcı bakımından, bin Türk lirasından beş bin Türk lirasına kadar idari para cezası öngörülmüştür. Benzer şekilde, ticari elektronik iletide hizmet sağlayıcının tanınmasını sağlayacak bilgilerin mevcut olmaması veya iletinin konusu, amacı ve başkası adına yapılması halinde, kimin adına yapıldığına ilişkin bilgilerin bulunmaması durumunda, hizmet sağlayıcılara bin Türk lirasından on bin Türk lirasına kadar idari para cezası verileceği düzenlenmiştir. Hizmet sağlayıcının, ret talebinin kendisine ulaşmasından sonra üç iş günü içinde alıcıya elektronik ileti göndermeyi durdurmaması halinde ise, iki bin Türk lirasından on bin Türk lirasına kadar idari para cezası öngörülmüştür.

behalf of another person, information about that person, service providers shall be fined to pay an amount between thousand Turkish liras and ten thousand Turkish liras. And also, if service providers do not stop sending electronic messages to purchaser in three business days after receiving a request of refusal, they shall have to pay an administrative fine in an amount between two thousand Turkish liras and ten thousand Turkish liras.

3.4. The Application of Obligations for Service Providers by Analogy to ISPs

The paragraph 2 of article 9 of the Law numbered 6563 states that the regulations regarding procedure and principle for application of obligations, which are laid down for service providers in the Law, regarding informing, order, principles of commercial communications, condition for sending commercial electronic message, content of commercial electronic message and the right of purchasers to refuse getting such messages to ISPs will be adopted. Because of that, the law makers have not enacted those regulations yet, but the discussion of which rules should be applied for ISPs which are important actors of e-commerce life have begun. Unless the regulations laying down obligations of ISPs will not be enacted, this insufficiency of law will not be cleared up. In this regard, it is really required that the regulations should be enacted as soon as possible to avoid any potential conflicts.

In spite of the fact that the regulations concerning the regime laid down by the Law have not been enacted yet, towards interpretation conformed with the purpose of the Law, it is deduced that ISPs shall be liable for especially the obligation to inform and obligations for commercial electronic messages which are regulated in the Law for service providers, pursuant to duty of care. Within this framework, the thinking of applying *mutatis mutandis* the provisions regarding service providers to ISPs in accordance with duty of care until the relevant regulations to be enacted has been raised. In addition to that, according to article 12 of the Law, under the heading of "Penal Provisions", not only service providers but also ISPs shall be liable for not performing the obligations laid down for service providers in the Law. Therefore, because of controlling electronic commerce platforms, ISPs should not keep any provisions against the obligations regulated for service providers in the Law such as obligation to inform and obligations for commercial electronic messages, especially in their membership or usage agreements, until the relevant regulations will be enacted.

3.4. Hizmet Sağlayıcılar İçin Öngörülen Bazı Yükümlülüklerin Aracı Hizmet Sağlayıcılara Uygulanması

6563 sayılı Kanun'un 9. maddesinin 2. fıkrasında, hizmet sağlayıcılar için Kanun'un öngördüğü bilgi verme, sipariş, ticari iletişime ilişkin esaslar, ticari elektronik ileti gönderme şartı, ticari elektronik iletinin içeriği ve alıcının ticari elektronik iletiyi reddetme hakkına ilişkin düzenlemelerin, aracı hizmet sağlayıcılarına uygulanmasına ilişkin usul ve esasların yönetmelikle belirleneceği ifade edilmiştir. Söz konusu yönetmeliklerin henüz çıkarılmamış olması, e-ticaret hayatının önemli aktörlerinden olan aracı hizmet sağlayıcılara uygulanacak kuralların ne olacağı tartışmasını doğurmuştur. Aracı hizmet sağlayıcıların yükümlülüklerini ortaya koyacak bu yönetmelikler çıkarılıncaya kadar, söz konusu eksiklik tam olarak giderilemeyecektir. Bu bağlamda oluşacak karışıklıkların önlenmesi adına yönetmeliklerin en kısa sürede çıkarılması gerekmektedir.

Her ne kadar Kanun tarafından ortaya konan bu özel rejime ilişkin yönetmelikler henüz çıkarılmamış ise de, Kanun'un amacına uygun yapılacak yorum doğrultusunda, aracı hizmet sağlayıcının, Kanun'un hizmet sağlayıcılar için öngördüğü özellikle bilgi verme yükümlülüğü ve elektronik ticari iletilere ilişkin yükümlülüklerden, özen borcu çerçevesinde sorumlu olacağı sonucuna varılmaktadır. Bu çerçevede, hizmet sağlayıcılara ilişkin bu hükümlerin ilgili yönetmelikler çıkarılıncaya kadar aracı hizmet sağlayıcılara, özen borcu çerçevesinde kıyasen uygulanabileceği düşünülmektedir. Ek olarak, Kanun'un 'cezai hükümler' başlıklı 12. maddesinde, Kanun'da hizmet sağlayıcılar için öngörülen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumlarında sadece hizmet sağlayıcılar değil, aracı hizmet sağlayıcılar da sorumlu tutulmuştur. Bu bağlamda, hizmet sağlayıcılar bakımından öngörülen hükümlerin, ilgili yönetmelikler çıkarılıncaya kadar aracı hizmet sağlayıcılara, özen borcu çerçevesinde kıyasen uygulanması gerektiği görüşü, ağırlık kazanmaktadır. Dolayısıyla, aracı hizmet sağlayıcılar, ilgili yönetmelikler çıkarılıncaya kadar, elektronik ticaret platformlarını kendileri regüle edeceğinden, özellikle üyelik veya kullanım sözleşmelerinde Kanun'da hizmet sağlayıcılar için öngörülen bilgi verme yükümlülüğü ve ticari elektronik iletilere ilişkin yükümlülükler gibi hususlara aykırı hükümler bulundurmamalıdır.

3.5. Relief from Liability for ISPs

According to article 9 of the Law numbered 6563, ISPs do not have to check the contents provided by real or legal persons who use electronic platforms which are established by ISPs and also search whether there is an illegal activity or situation concerning any content and the goods or services subject to these contents. This provision which regulates the irresponsibility of ISPs about contents is a projection of article 5 of the Law on Regulation of Publications Made on Internet Environment and Combating Crimes Committed via Such Publications numbered 5651 (“**the Law numbered 5651**”). In fact, it is stated in article 5 of the Law numbered 5651 that the hosting providers who are defined as real or legal persons providing or operating the systems hosting the services and contents are not liable for checking the contents for

3.5. Aracı Hizmet Sağlayıcının Sorumsuzluğu

6563 sayılı Kanun’un 9. maddesi uyarınca, aracı hizmet sağlayıcılar, hizmet sundukları elektronik ortamı kullanan gerçek veya tüzel kişiler tarafından sağlanan içerikleri kontrol etmek, bu içerik ve içeriğe konu mal veya hizmetle ilgili hukuka aykırı bir faaliyetin ya da durumun söz konusu olup olmadığını araştırmakla yükümlü değildir. Aracı hizmet sağlayıcının, içeriğe ilişkin sorumluluğu olmadığını düzenleyen bu hüküm, 5651 Sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun’un (“**5651 Sayılı Kanun**”) 5. maddesinin bir izdüşümüdür. Nitekim 5651 Sayılı Kanun’un 5. maddesinde, hizmet ve içerikleri barındıran sistemleri sağlayan veya işleten gerçek veya tüzel kişiler olarak tanımlanmış olan yer sağlayıcıların, yer sağladığı içeriği

which they host or searching whether there is an illegal activity. Concordantly, ISPs having electronic platforms frequently indicate in membership or usage agreements made with service providers and purchaser who benefit from those platforms that ISPs shall not have penal and legal liabilities for the contents shared by members or users through the platforms.

It should be indicated that, even though ISPs who are significant subjects of internet world and electronic service life do not have such responsibility, it will be an important step to avoid potential conflicts before they occur, that they should notify service providers and purchasers believing that ISPs have aforementioned obligations about not having any aforementioned responsibilities via their electronic platforms or whichever agreement they made with those real or legal persons. Thus, it can be encountered at some membership or usage agreement in practice that ISPs insert provisions indicating that they are not liable for supervision of transactions made by service providers and purchasers in their electronic plat-

kontrol etmek veya hukuka aykırı bir faaliyetin söz konusu olup olmadığını araştırmakla yükümlü olmayacağı ifade edilmiştir. Bu bağlamda, elektronik platform sahibi aracı hizmet sağlayıcıların, platformdan yaralanacak hizmet sağlayıcılar ve alıcılarla yaptıkları üyelik veya kullanım sözleşmelerinde, üye veya kullanıcıların platform üzerinden paylaştıkları içerikten dolayı aracı hizmet sağlayıcının cezai ve hukuki sorumluluğunun olmayacağını belirttikleri sıkça görülmektedir.

Belirtmek gerekir ki, internet dünyası ve elektronik hizmet hayatının önemli öznelerinden biri olan aracı hizmet sağlayıcıların, sundukları elektronik ortamlarda, bahsi geçen türden sorumluluklarının olmadığını, bu sorumlulukların varlığına güvenerek hareket edecek olan hizmet sağlayıcılara ve alıcılara elektronik ortamdan veya bu kişilerle yapacakları herhangi bir sözleşme ile bildirmeleri, her ne kadar böyle bir yükümlülükleri olmasa da, meydana gelebilecek uyuşmazlıkları önceden bertaraf etmek adına önemli bir adım olacaktır. Nitekim uygulamada karşılaşılan bazı üyelik veya kullanım sözleş-

forms, do not guarantee righteousness of information and documents loaded on such platforms and also are not responsible for losses arose from transactions made between purchasers and service providers.

4. THE OBLIGATION TO PROTECT PERSONAL DATA

When literal examination of the Law numbered 6563 is made, it can be determined that the Law has brought common regulation for both service providers and ISPs regarding obligation to protect of personal data. Article 10 of the Law regulates the obligations of the service provider and ISPs concerning the protection of personal data. Accordingly, the service providers and ISPs are liable for the preservation and protection of the personal information of the recipient, which are obtained due to the transactions. In practice, the ISPs and the service providers look like that they are cognizant of the obligation to protect of personal data, since they state in membership and/or usage or another agreement related to relevant service which are made for aforementioned platforms that they shall protect confidential information, letter and etc. all documents belonging to members and users.

Moreover, the service providers and the ISPs are not entitled to use such data for any other purposes and to disclose such data to any other third party without the consent of the recipient. Otherwise, it is obvious that damage liability and criminal liability stated in the Law will be resulted. On the other hand, as it can be understood from the provision, service providers and ISPs can transfer personal data of members or users to third parties and also can use personal data of members and users for other purposes such as advertisement, marketing, publication and adapting etc., by previously getting approval of these members or users in aforementioned membership and/or usage or another agreement related to relevant service. Service providers and ISPs can get such approval by adding a new provision indicating that data and information might be used in mentioned agreements, in order to gain benefit from this data and information of purchasers.

leşmelerinde, aracı hizmet sağlayıcıların, oluşturdukları elektronik platformda hizmet sağlayıcılar ve alıcılar tarafından yapılacak işlemleri gözetim ve denetimle yükümlü olmadıklarını, söz konusu platforma yüklenen bilgi ve dokümanların doğruluğunu garanti etmediklerini, bunlarla beraber alıcı ve hizmet sağlayıcı arasında yapılacak işlemler nedeniyle doğacak zararlardan da sorumlu olmadıklarını belirttikleri görülmüştür.

4. KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI

6563 sayılı Kanun lafzı incelendiğinde, kişisel verilerin korunması yükümlülüğü bakımından, hizmet sağlayıcılar ve aracı hizmet sağlayıcılar için ortak düzenleme yapıldığı tespit edilecektir. Kanun'un kişisel verilerin korunmasına ilişkin 10. maddesi, hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcılar açısından bir sorumluluk hükmü olarak düzenlenmiştir. Söz konusu hükme göre; hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcı, bu Kanun çerçevesinde yapmış olduğu işlemler nedeniyle elde ettiği kişisel verilerin saklanması ve güvenliğinden sorumludur. Uygulamada, aracı hizmet sağlayıcı konumunda olan bazı web platform (e-ticaret için kurulmuş online alışveriş siteleri ve diğer hizmetlere ilişkin siteler) sahipleri ve bu gibi platformlarda hizmet sunan hizmet sağlayıcılar, bu yükümlülüğün bilincinde olacak ki, bu platformlara ilişkin üyelik ve/veya kullanım sözleşmelerinde ya da yapılacak hizmete ilişkin diğer sözleşmelerde, üye ya da kullanıcılara ilişkin bilgi, belge vs. tüm dokümanların gizliliğini koruyacaklarını ifade etmektedirler.

Kanun'un belirtilen ilgili maddesiyle getirilen bir diğer sorumluluk ise; hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcıların, kişisel verileri ilgili kişinin onayı olmaksızın üçüncü kişilere iletemeyeceği ve başka amaçlarla kullanamayacağıdır. Aksi halde tazminat sorumluluğunun ve Kanun'da öngörülen cezai sorumluluğun doğacağı açıktır. Ancak Kanun hükmünden anlaşılacağı üzere, hizmet sağlayıcılar ve aracı hizmet sağlayıcılar, bahsi geçen üyelik ve/veya kullanım sözleşmelerinde ya da yapılacak hizmete ilişkin diğer sözleşmelerde, önceden onay almak suretiyle üye veya kullanıcılara ait kişisel bilgileri üçüncü kişilere iletebileceği gibi, üye veya kullanıcılara ilişkin kişisel verileri reklam, pazarlama, yayınlama ve adapte etme vb. başkaca amaçlarla da kullanabilecektir. Hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcılar, belirtilen şekilde alıcıların verilerinden yararlanmak amacıyla, böyle bir onayın alınmasını, söz konusu sözleşmelere eklenecek ve veri ve bilgilerin kullanılacağını belirten bir hüküm ile sağlayabileceklerdir.

5. CONCLUSION

The Law numbered 6563 has great importance especially for the information sector since it brings new and updated regulations regarding the subject of electronic commerce which had not been clearly regulated in the Turkish legislation before but have still been applied. In the Law, there are some provisions aimed to protect purchasers such as informing, hiding of personal data, and also there is a contemporary provision, again in support of purchasers, intended to annihilate discomfort of purchasers, caused by frequency of commercial electronic messages which seem as if they are a method of easy marketing. Besides, there are also some regulations of the Law numbered 6563 which aimed at protecting again purchasers, concerning personal data which has been already protected by general provisions of the Turkish Constitution, the Turkish Penal Code and the Turkish Obligations Code as well.

In addition that, there are also many regulations of the Law numbered 6563 imposing obligations and are of particular concern to the actors of e-commerce, service providers and ISPs. The point to take into account is that, it is possible that parties can agree otherwise from some aforesaid obligations in cases of they are not costumers. Again, regarding commercial electronic messages, although the Law lays down purchasers' approval as condition, nevertheless the Law emphasizes that it is not required to get such approval of artisans and traders by nature of commercial life.

Another important matter is concerning penal provisions. In cases of not performing the obligations stipulated in the Law, administrative fines in different amounts shall be applied. Much as the provisions related to obligations excepting those regulating protection of personal data, stipulate that only service providers have such liabilities, the law maker holds both the service providers and ISPs liable for not performing the obligations. ■

5. SONUÇ

6563 sayılı Kanun, mevzuatta açıkça düzenlenmeyen ancak kişilerin günlük hayatta sıkça başvurdukları elektronik ticaret konusuna ilişkin yeni ve güncel düzenlemeler getirmiş olduğundan, özellikle bilişim sektörü ve tüketiciler için büyük önem arz etmektedir. Kanun'da, bilgi verme, kişisel verileri saklama gibi alıcıların korunmaya çalışıldığı hükümlerle beraber, yine alıcıların lehine olan, kolay pazarlama yöntemi olarak görülen ticari elektronik iletilerin sıklığının alıcılarda meydana getirdiği rahatsızlığın ortadan kaldırılmasını amaçlayan oldukça aktüel hükümler de bulunmaktadır. Ayrıca, hali hazırda Anayasa, Türk Ceza Kanunu ve hatta Borçlar Kanunu'nda bulunan genel hükümlerle korunan kişisel verilere ilişkin 6563 sayılı Kanun'da da düzenlemeler bulunup, yine alıcıların korunmaya çalışıldığı görülmektedir.

Bunların yanında, 6563 sayılı Kanun'da e-ticaret aktörleri olan hizmet sağlayıcılar ve aracı hizmet sağlayıcıları yakından ilgilendiren ve yükümlülükler yükleyen birçok düzenleme de mevcuttur. Dikkat edilmesi gereken husus şudur ki, tarafların tüketici olmadığı durumlarda, söz konusu yükümlülüklerden bazılarının aksini kararlaştırmak mümkündür. Yine ticari elektronik iletilere ilişkin olarak, alıcının onayı Kanun'ca şart koşulmuş olsa da, ticari hayatın doğası gereği esnaf ve tacirler için böyle bir onay alınmasının gerekmediği de vurgulanmıştır.

Kanun'un incelenmesinde karşılaşılan bir diğer önemli husus ise cezai hükümlere ilişkindir. Kanun'da belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda, farklı miktarlarda idari para cezası yaptırımları uygulanacaktır. Her ne kadar kişisel verilerin korunması yükümlülüğü hariç diğer yükümlülüklerle ilişkin maddelerde, sorumluluğun salt hizmet sağlayıcılarına ait olduğu ifade edilse de, kanun koyucu tarafından yükümlülüklerin yerine getirilmemesinden hizmet sağlayıcılar ile beraber aracı hizmet sağlayıcılar da sorumlu tutulmuştur. ■

BIBLIOGRAPHY KAYNAKÇA

Başöz, Lütfü ve Çakmakçı, Ramazan. *Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ve İlgili Kanunlar*. İstanbul: Legal, 2015.

Çakırer, Mehmet Akif. *Elektronik Ticaret*. Ekin, 2013.

Erbaşlar, Gazanfer ve Dokur, Sükrü. *Elektronik Ticaret, e-ticaret*. İstanbul: Nobel, 2012.

İnal, Emrehan. *E-Ticaret Hukukundaki Gelişmeler ve İnternette Sözleşmelerin Kurulması*. İstanbul: Vedat, 2005.

Kaya, Mehmet Bedii. *Teknik ve Hukuki Boyutlarıyla, İnternete Erişimin Engellenmesi*. İstanbul: XII Levha, 2010.